

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

Sectio Qvarta. De proprio ritu singularum Horarum Canonicarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

habeat integras Vespertas ; negauimus
suprà cap. 8. num. 23. pag. 33.

22 Quomodo separandus sit Patronus à socijs quos habet in Calendario ; & quo ritu sit de socijs Officium faciendum, ostendimus suprà cap. 10.
num. 11. & seqq. pag. 37.

23 In Vigilia Patroni, quæ habet Officium in Calendario, erit ea die omittenda commemoratio de Patrono, quæ solet fieri inter Suffragia , ne de eodem fiat Officium & commemoratio : quæ est indubitata regula in Officio diuino. Vide infrà Secl. 5. cap. 18.

24 Quæ diximus de Patrono principali loci, eadem conueniunt Funderatori & Patrono Ordinis in toto Ordoine post solemnem Canonizationem eiusdem.

25 Negamus autem illud , quod non-nemo scripsit, nimirum, quod infra Octauam Patroni , seu Tituli , seu Dedicationis propriæ Ecclesiæ , debeat fieri commemoratio de Octaua , quo cumque adueniente Festo : quia gratis dicitur , & est priuilegium Octavarum Natuitatis , Epiphaniæ & Corporis Christi tantum.

S E C T I O Q V A R T A.

De proprio ritu singularum Horarum Canonicarum.

Post Regulas generales totius Officij, veniendum est ad Regulas singularum Officij partium, hoc est Horarum, quo ritu quæque sit recitanda.

SECTIONIS QVARTÆ CAPITA SEX.

1 *De Matutino.*

2 *De Laudibus.*

3 *De Prima.*

4 *De Horis, Tertia, Sexta, & Nona.*

5 *De Vesperis.*

6 *De Completorio.*

De Matutino.

C A P . I.

Matutinum est vox antiqua, in Conc. Cabilon. II. Deducitur à Matuta , id est aurora. Sunt autem apud Auctores hæc synonyma pro eodem , Nocturni , Vigiliæ nocturnæ & Matuti-

num , de quo hæc loquimur , ut est à Laudibus distinctum ; nam alioquin suprà diximus Secl. 1. cap. 3. pag. 2. constituere vnam horam cum Laudibus. S. Isidorus 6. *Etymol. cap. vii.* deducit Matutinum à stella matutina lucifero , quæ oritur inchoante manè inter noctem & diem; ut hinc edicas, si media nocte cum antiquioribus il-

G lud

50 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. IV. Cap. I.

Iud non recites, in aurora saltem recites. Sed de tempore Matutini recitandi vide supra Sect. I. cap. 5. tit. 6. pag. 9. A dijs manibus, qui restituunt lucem, dici Matutinum, scripsit *Auctor Gemma anima lib. 2. cap. 31.* sed quid luci ad tenebras? omittamus profana.

2 Primus vsus Matutini Officij in Bethlehem fuit, ex Cassiano cit. à S. Isid. lib. 1. de Eccles. Off. cap. 23. nisi de Officio Primæ sit ille explicandus, vt putat verius *Francol. 1. par. cap. 14.* congrueret autem, si illud verum esset, vt à loco Nativitatis Christi exordium sumisset Ecclesia laudum Dei. ibi enim Angeli cecinere Deo, & Pastores laudantes benedixerunt Dominum.

3 Ordo Matutini per se patet in Rubrica de Matutino cap. 13. de cuius partibus, ex quibus componitur, dicemus Sectione sequenti.

4 Forma ipsa Matutini vestigium habet non obscurum apud Apostolum 1. Cor. 4. vt notat Baronius anno 57. ait enim: *Cum conuenitis, unusquisque vestrum Psalmum habet, doctrinam, Apocalypsim, linguam, interpretationem.* Et verè in Matutino habemus Psalmos, Lectiones pro doctrina, Responsoria pro Apocalypsi, id est reuelatione, Euangelium pro lingua, Homiliam pro interpretatione: illi voce hæc habebant, voce primorum discipulorum, nos scripto sacerorum Auctorum, & SS. Patrum. Addit ibidem Paulus: *Spiritus Prophetarum subiectus fit Prophetis.* quo quid aliud significatur quam ritus ille Matutini, quo Lector petit benedictionem à maiore, cui se subiicit, antequam legat? *Hec Baronius.*

5 Nouem Psalmi in Duplicibus &

Semiduplicibus dicuntur, ex Amal. lib. 4. cap. 35. in Dominicis decem & octo, ex eodem cap. 9. vbi & distinguit primos duodecim inter quaternos, vt hodie fit; & dicebantur cum Gloria Patri in fine singulorum, non apud omnes, vt hodie, Dur. in Rat. lib. 5. cap. 3. In Ferijs & Festis Simplicibus Nocturnum dicitur duodecim Psalmorum. Gregorius VII. de Consecr. Dist. 5. In die. iubet ex antiquo more duodecim Psalmos & Lectiones tres quotidie dici, exceptis Festis.

6 Antiphonæ in Festis dicuntur novem; in Ferijs & Simplicibus sex; tempore Paschali in Festis tres, una pro quolibet nocturno; in Ferijs una, communis duodecim Psalmis.

7 Absolutiones, Benedictiones, Lectiones, Responsoria, plura in Festis, pauciora in Ferijs, & Hymnus Te Deum, in Sectione sequenti suis locis enodabuntur. Mystica nunc dicamus.

8 Initio sumpto ab Oratione Dominica, à Salutatione B. Mariæ Angelica, & à professione fidei ab Apostolis tradita, clara voce petitur apertio labiorum & diuinum adiutorium cum signo Crucis aptissimo ante omnem actum, & cum Gloria sanctissimæ Trinitatis & unitatis laude per Alleluia, Dur. loc. cit. Inuitantur omnes ad diuinas laudes; quarum prima cum iubilo per Hymnum canitur, ad fugandum noctis torporem, ait Hugo lib. 2. de Off. cap. 8.

9 Adduntur nocturni tres in Festis ad ratam primarum trium noctis vigilarum, quas antiqui obserabant, ex Hieron. Epist. 22. ad Eustochium, ijs verbis, noctibus bis terte surgendum: quidquid neget Azor. cap. 2. quest. 2. non reperi, quod antiquitus

tus distinctis horis noctis Nocturni cantarentur; & affirmant tamen multi ab eodem citati, Amalarius de Ord. Antiphonarij, & Isid. lib. 1. de Off. Eccles. cap. 19. Laudes autem quartæ Vigiliae reseruabantur. Hodie non dividuntur Nocturni, stante consuetudine vim legis habente: & significatur una Ecclesia iustorum omnium, eorum qui ante legem, sub lege, post legem, ex Amal. lib. 4. cap. 9. ideoque in tertio Nocturno legitur Euangelium tempori gratiae congruum, inquit Gemma lib. 2. cap. 14.

10 Nouem autem Psalmis gratias agimus Deo de descensu eiusdem propter nos, & ad nos sub nouem Choris Angelorum, in Festis nimirum Domini: at in Festis Sanctorum, eò quod digni facti sunt illi ascendere usque ad altitudinem cœli, in quo habitant ijdem Chori Angelici. Hec Amal. fusè de Ordine Antiph. Vel ter tria cantamus cum Angelis, ait Dur. loco cit.

11 Decem & octo Psalmi Dominicales ita distribuuntur, ut primi duodecim per quaternos diuisi significant Patriarchatum duodecim & Apostolorum totidem cultum erga S. Trinitatem, per quatuor virtutes Cardinales, Amal. loco cit. Reliqui tres in secundo & tertio Nocturno significant electos sub lege, & sub gratia, cum eodem cultu S. Trinitatis, idem ibidem.

12 Duodecim vero Psalmi feriales ea ratione sunt constituti, quia duodecim sunt horæ noctis, & cuilibet horæ Psalmus respondet, Amal. cap. 11. qui dicuntur bipi ad charitatem excitandam, ex Hugon. Vict. Spec. Eccles. cap. 3.

13 Verius, quo vertimur ad Deum, renouat intentionem debitam in Of-

ficio, Amal. loco cit. Oratioque Dominica dicitur, ut postulemus à Deo sapientiam & intellectum doctrinæ, ut docuit ex Iacobo cap. 1. Dur. lib. 5. c. 2. altè recitato Versu, Et ne nos, &c. & communiter (reliquum secretū, & singillatim) propter Sanctorum Communionem, inquit Hugo Spec. cap. 3. & eadem de causa fit Absolutio, ut sumus capaciores doctrinæ salutaris.

14 Lectiones namque doctrinam continent: quæ ternæ sunt, in honorem Trinitatis, à qua docemur, Hugo 2. de Offic. cap. 9. in Festis nouem eæ sunt, quæ ex Amal. loco cit. coniungunt nos doctrinæ & conuersationi nouem ordinum Angelorum; sicut & gaudijs ipsorum coniungunt nos nouem quæ sequuntur Responsoria, idem. Vel Responsoria post doctrinam excitant nos ad opera, vnde ad ea sumimus, idem de Ord. Antiph. c. 1. & 4.

15 Et quia tempore gratiae lætitiae locus est magis quam in alijs statibus ante legem, & sub lege, ideo in fine tertij Nocturni, si dicendus est, cantatur Hymnus Te Deum. Fusiùs Hugo Victorin. Spec. Eccles. loco citato. & singillatim hæc habes infrā Sectione seq.

De Laudibus.

C A P . I I .

LAudes dictæ sunt, ex Hug. lib. 2. de Off. cap. 10. eò quod laudem apertè sonant diuinam. quod repetit in Spec. Eccles. c. 3. Matutinale Officium appellantur ab Amalar. lib. 4. cap. 10. Matutinum quoque dicuntur in Rubrica de Precibis num. 5. quia sunt pars Matutini Officij, & ideo non finitur Matutinum separatum à Laudibus cum

G 2 Oratione,

52 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. IV. Cap. II.

Oratione, neque cum *Benedicamus Domino*, vt notauit Hugo lib. 2. de Off. cap. 2. & 9. Amalar. autem in Prologo de Ord. *Antiph.* testatur de consuetudine Romana, quod Laudes Matutino statim iungantur.

2 Obijcies, initium sumi à *Deus in adiutorium*, quod est initium Horarum singularum; ergo est Hora à Nocturnis distincta. Respondeo, nihil obesse; sed initium illud datum esse, vt possit ex causa diuidi Matutinum à Laudibus.

3 Quæritur inter Auctores de Rribus, an *Hymnus Te Deum laudamus* sit finis Nocturnorum, an verò initium Laudum. Innoc. I II. de Celebrat. *Miss. cap. Consilium*, videtur sentire, quod ad Laudes spectet Matutinas. Opinio communior, Microl. cap. 34. & Hug. Spec. Eccl. cap. 3. & ex praxi in nocte Natalis Domini, *Hymnum Te Deum* esse finem Matutini. Innocentius autem pro Laudibus Matutinis intelligit totum Matutinum ex Nocturnis & Laudibus conflatum, vt ait Nau. de Orat. cap. 3. num. 64. Quare, si diuidas à Nocturnis Laudes, hic erit ritus, vt termines Nocturnos cum Oratione post *Te Deum*, & cum *Benedicamus Domino*, absque commemorationibus, & submissa voce Orationem addas Dominicam; incipias deinde Laudes à *Deus in adiutorium*. ita Francolinus par. 1. cap. 27. num. 18. cum Nauar. loco cit. & ita fit in Natali Domini.

4 Quærunt item, An diuidenti Laudes à Nocturnis, præmittendum sit ante Laudes *Pater noster* cum *Ave Maria*. Affirmat Nauar. loco citato, quia putat esse octo Horas, & Laudes esse distinctam horam. Francolinus cap. 28. num. 2. licet sentiat, esse tan-

tum septem Horas; consentit tamen Nauarro ob eam Rubricam Breuiarij, qua iubentur ea dici ante omnes Horas, præterquam ad Completorium. Sed hæc ratio est contra ipsum Francolinum, qui non distinguit Laudes vt horam ab alijs; non ergo necesse. Et in nocte Nativitatis Domini nihil dicere iubemur, sed absolutè Laudes incipimus, vt indicatur in Breuiario in proprio loco. Posset tamen responderi adhuc, quod hæc Laudes vniuntur Missæ; & idèo libenter sequor Auctores prædictos.

5 Ordo Laudum patet in sua Rubrica: sunt enim pares Vesperis, ex Concil. Bracaren. *Dif. 12. cap. ultimo*, & Agathen. de *Consec. Dif. 5. Conuenit. in utrisq; Psalmi quinque, Capi- tulum, Hymnus, Canticum Euangeli- cum, Oratio, Commemor.* Differunt ab alijs Horis minoribus in pluralitate precum; quia manè & Vespere holocaustum offerebatur à Iudeis; cui successere apud nos holocausta Matutinarum Laudum & Vespertinarum, ex Ruper. lib. 1. cap. 6. & cùm aliæ minores Horæ septem quasi partibus constent, vt notauimus ex eodem Ruper. *Sect. 1. cap. 3. numero 6. Vesperæ & Laudes, addito Cantico, constant ex partibus octo, quæ ad beatitudinem spectant, idem loco cit.*

6 *Deus in adiutorium*, &c. meminit hoc loco Amal. in Prologo de Ord. *Antiph.* Psalmi quinque ex eodem sunt, ad munendos quinque corporis sensus, ait Hugo in *Specul. Eccl. c. 3.* qui norat prætereà, eos esse octo vere, ad significandos octo ordines electorum; sed dicuntur quinque, quia tertius & quartus sub una conclusione terminantur, ad denotandum, ex Amalar. de Ord. *Antiph. cap. 5. gemi- nam*

nam dilectionem, Dei & proximi; vel, ex eodem lib. 4. de Diu. Offic. cap. 10. vñionem Ecclesiae ex Iudæis & Gentibus. tertius autem est in vsu matutino, ex Constit. Apost. lib. 2. cap. 63. sextus item, septimus & octauus vñam habent conclusionem, ad signandum, ex Amalar. loco cit. cap. 2. Fidem, Spem & Charitatem vñitas & iunctas erga Deum (inquit cap. 5.) trinum & vnum; vel significant, ex eodem lib. 4. de Off. cap. 10. vñionem Ecclesiae ex Asia, Africa & Europa ad diuinias laudes; *omnis enim spiritus laudet Dominum*, dicitur in eorum fine. Vnde factum est, vt hi Psalmi quotidie dicantur in Laudibus, neque vñquam omittantur, ex eodem Amalar. cap. 12.

7 Dixi, *Psalmos esse quinque*: nam licet quartus sit propriè Canticum, abusuè Psalmus appellatur; & suo loco videbimus parum differre Canticum à Psalnio.

8 Dicuntur autem semper in Festis ijdem & in Ferijs Paschalibus, ex Micerol. cap. 54. quia resonant lætitiam & resurrectionem gloriosam in octonario eorum numero. In Festis quoque trium Lectionum eosdem dici, tradit Radulph. Propos. 10.

9 Duo ex his mutantur in Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusuè; vice quorum dicimus Psalmos *Miserere* & *Confitemini*, ad timorem & spem cōtempore excitandam; timorem, ob peccata in primo; spem, ex bonitate Dei in altero. Hæc Amal. lib. 4. de Off. cap. 18. & quia non est tempus lætitiae, quam exprimunt ij duo Psalmi, *Dominus regnabit & Iubilate*. Sed dices: Cur deinde dicitur alter eorum in Prima? Respondeo, Ne in tota

Hebdomada feriali omittatur Psalmus vllus de Psalterio: alter autem locum habet in Nocturno Sabbati. & hæc ad litteram.

10 In feriali Officio per annum primus Psalmus est poenitentialis, *Miserere*, quia dies feriales sunt poenitentiae, inquit Hugo 2. de Offic. c. 10. secundus variatur, vt expleatur Psalterium: sed in qualibet Feria reperties in secundo Psalmo mentionem fieri matutini temporis, vt videantur magis proprij ad rem; & ideo eo loco sunt positi, vt notat Amalarius de Ordine Antiphonarij capite 5. nam dicimus in Feria secunda, *Mane exaudies vocem meam*; Feria tercia, *Emitte lucem tuam*; Feria quarta, *Exitus Matutini*; Feria quinta, *Mane sicut herba*, & *Repleti sumus mane*, Feria sexta, *Audiam fac mihi mane*; Sabbato, *Ad annuntiandum mane misericordiam tuam*: sed præterea titulus huius Psalmi est, *In die Sabbati*.

11 Cantica vero fuere distributa per Hebdomadam, ita vt in Dominicis & Festis, *Trium puerorum*, quod est nobilius, cantaretur; in Sabbato Canticum Moysis in fine vitæ ab eodem compositum, & prope Terram promissionis, id est quietis, significatae in Sabbato, qua de re Beda lib. 2. tract in *Lucam*. Alia Cantica non sine mysterijs fuere alijs diebus assignata; satis tamen ad libitum ea, Durando explicante lib. 5. cap. 4. desumpta ad verbum explicatione ab Amalar. lib. 4. de Off. cap. 12. & seqq. Certè illud Feriæ textæ, vbi legitur, *Cornua in manibus eius*, de Cruce inteligitur, & quadrat Feriæ sextæ, ex Gemma lib. 2. cap. 53. Plura de Canticis Seccl. sequenti.

12 De Antiphonis Capitulo, Hymno, Versu, Antiph. Cantici, Cantico, & Orat. infra suis locis. Hymni non meminit Amalar. meminit Hugo in Spec. Ecclef. cap. 3. ad excitandam mentem pro intelligentia proximi Cantici Euangelici, inquit idem lib. 2. de Off. cap. 8. Versus dicitur ante Canticum, ut magis attenui simus ad verba Cantici, Amalar. lib. 4. cap. 45. vel, ut excitemur ad credendum ea quæ promittuntur in Cantico, Dur. lib. 5. cap. 4.

13 Cur autem primo loco Canticum *Benedictus* in Officio dicitur, cum non fuerit in Euangeliō Canticum primum? An quia à Vesperis inchoatur Officium, in quibus primum cantatur Canticum? An quia, ut ait Duran. *loco cit.* Zacharias loquitur cum Ioanne, qui est Aurora ante Christum Solem? & in aurora quidem Laudes dicuntur magis congruè. An quia de lumine fit mentio, *Illuminare his*, &c. quod est Matutinæ horæ proprium? De Oratione post Canticum omnes meminere Auctores. De Precibus, Suffragijs, Fine, Antiphonis finalibus in suis Capitibus Sectione sequenti cum reliquis agemus.

De Prima.

CAP. III.

Primæ vocabulum ad rem nostram usurpatum in Regula sancti Benedicti cap. 16. & in Conc. Cabilonensi II. Res ipsa est antiquior, tempore Cassiani expressè cœpta, de quaipse lib. 3. *Instit. monast.* cap. 4. cuius vestigium potius, quam res ipsa tota, videtur haberi apud Athanas. lib. de Virginit. Sol,

inquit, exoriens videat librum in manu tua, id est Psalterium; & loquitur de prece post Laudes, quæ ante Solis ortum complebantur. Volunt, S. Clementem loqui de Prima, cùm ait lib. 8. *Constit. cap. 34.* Precationes facite manè, Turrianus ibi, & Durand. l. 3. de Ritib. cap. 7. & Suar. lib. 4. de Horis Can. cap. 5. num. 8. Negant Radulph. *Proposit. 14.* qui expressè docet, Primam & Completorium non ante Cassianum fuisse, & Francolinus l. par. capite 14. num. 6.

2 Quidquid sit de origine, affines horæ sunt Prima & Completorium, sicuti Laudes & Vesperæ; nam v-trobiique Confessio. Quatuor Psalmi, Hymnus, Capitulum & Responsorium immobiliter dicuntur: Canticum quoque Simeonis est immobile, cui responderet Symbolum sancti Athanasij in Dominicis immobile. Quæ omnia apta sunt initio diei & noctis, ut armemur contra hostes diurnos & nocturnos, ex Radulph. *loco cit.* Praclarè Ambrosius Ser. 43. & in Hexaëm. lib. 5. cap. 12. de auibus loquens ait: *Quis sensum hominis gerens, non erubescat sine Psalmorum celebritate diem claudere & adoriri;* cùm etiam aues suavi modulatione & dulci carmine ortus dierum ac noctium prosequantur? Hæc de Prima & Completorio simul.

3 Post ortum Solis Prima congruentius recitatur; tum ex origine apud Cassianum expressè; tum ex Hymno, *Iam lucis orto fidere;* tum ex Auctoriibus pluribus citatis à Francol. cap. 15. num. 14. Primo, ut sicut oibus, quæ noctu custodiuntur in ouilibus inclusæ, manè ad pascha exeuntibus adeat opilio, qui eas dirigat, ducat, defendat à lupis; ita nobis primo diluculo

diluculo surgentibus, Sole oriente, adsit Dominus verus Pastor, Amalar. lib. 3. cap. 2. Deinde, ut ipso Solis ortu Solem iustitiae nobis orientem postulemus, Raban. 2. Instit. cap. 3. Denique ex Ruper. lib. 3. cap. 3. de Diuin. Offic. prima hora diei quærendum primùm est regnum Dei; & pri-
ma cogitationes Clericorum, tamquam quædam lucis primitiæ, Deo sunt offerendæ.

4 Ordo *Prima* pater in Rubricis. Apud Scriptores de diuinis Officijs sola mentio fit ante omnes Horas de Oratione Dominicæ, de qua etiam Breu. M. S. antiquiss. de Symbolo quoque Apostolorum apud Polyd. Virgil. de Inuent. rer. l. 6. cap. 2. Intitum à *Deus in adiutorium* habetur ex Amal. lib. 3. cap. 2. cum *Gloria Patri*. de Hymno Amalar. non meminit, sed Hugo meminit in Spec. Ecol. cap. 3. Antiphonam nemo notat nisi Radul. Prop. 14. qui vnam & solam Antiphonam singulis Horis tribuit.

5 Psalmi in Dominicis quatuor, Gemma an. lib. 2. cap. 58. in Ferijs totidem, ex Durando lib. 5. Rat. cap. 5. Additi sunt alij, qui secundo loco ponantur; qui idem dicebantur omnes ante Pium V. in Dominicis, ex Breu. M. S. & impressis: nunc distributi sunt per Ferias, tamquam Psalmi olim assignati *Prima*: tum verò etiam ne de Psalterio quidquam supersit. Et in Dominicæ quidem dicitur Psalmus *Confitemini*, quia in eo habetur Versus, qui est de Resurrectione Domini, quam significat dies Dominicæ: *Hac dies, quam fecit Dominus, &c.* Psalmus assignatus Feriæ 2. habet pro titulo, *Prima Sabbati*. quare & conuenit dici saltem prope Dominicæ. Fortè etiam Psalmus Feriæ 5. datus est, in

quo agitur de mensa, refectione, pa-
scuis; quia significant Eucharistiam Feria 5. institutam. Psalmus aurem Feriæ 6. totus est de Passione Domini. Cùm autem nullus supersit Psalmus qui assignari queat Sabbato, in quo etiam sèpiùs fit de B. Virgine, idèo Sabbato quatuor Psalmi numquam dicuntur. Quaternarius hic Psalmorum numerus denotat, quòd in quatuor mundi partibus doctrina quatuor Euangelistarum laudatur, Dur. loco cit. Vnde statim.

6 Subditur Symbolum S. Athana-
sij; quia doctrinæ Euangelicæ, quam
significant quatuor Psalmi, funda-
mentum est Fides, idem loco cit. qui &
addit, initio diei idèo recitari, quia Fi-
des est initium salutis. Plura de hoc
Symbolo in proprio capite.

7 Verum in Festis Psalmi tres di-
cuntur tantum, Radulph. Prop. 10. vi
etiam toto tempore Paschali, ob tem-
poris, inquit, iucunditatem, quæ la-
borem multa canendi excludit. Amal.
autem lib. 3. cap. 2. tress idèo dici pu-
tatur, quia pro tribus horis, à Prima
ad Tertiam, laudandus est Deus tri-
nus, & armandi sumus contra tres ho-
stes. Hugo in Spec. cap. 3. quinque-
narium numerum in tribus Psalmis
obseruat, ad munierdos quinque sen-
sus; Gemma lib. 2. cap. 58. ad quin-
quepartitam per Christi Vulnera pa-
ssionem initio diei recolendam. Expli-
cat Durandus Hugonem loco citato,
quòd diuiduntur duo Psalmi, *Beati*
immaculati, & *Reuiribue*, in quatuor
octonarios, qui sunt veluti quatuor
Psalmi; & in Hebreo textu apparet
hæc in quatuor partes distinctio. Pri-
mus Psalmus, *Deus in nomine tuo, &c.*
dicitur pro toto itinere & cursu diei
contra hostes aptissimus; & Psalmus,

Beati

Beati immaculati, plenus est morali instru^tione. Hæc fuisse Amalar. de Ordin. Antiph. cap. 6.

8 De Capitulo, quod Amalarus omittit scribere, scribit Hugo libro 2. cap. 1. & Lectioem vocat. De Responsorio brevi, de quo idem Hugo, nihil Amalarius: de Oratione, cuius Hugo meminit: de Precibus, quas Amalar. innuit: de Confessione, de qua Gemma lib. 2. cap. 64. de Martyrologio, de quo Gemma libro 2. cap. 58. de Pretiosa, cum reliquis usque ad finem, de quibus Hugo 2. de Offic. cap. 2. & Radulph. Propos. 14. distinctius & pleniū Sectione sequenti differemus.

9 Illud hoc loco notandum est, Orationem illam, *Sancta Maria, & omnes Sancti, &c.* esse antiquissimam, & in Ordine Romano legi: ter quoque dici, *Deus in adiutorium*, ut praesentia & præterita deleamus, & futura peccata caueamus, Hugo loco citato: vel, ut armemur contra diabolum, mundum & carnem in nomine Trinitatis, Durandus lib. 5. cap. 5. Nullum tamen ad hæc verba, *Deus in adiutorium*, formatur Crucis signum.

10 Absolutio item Capituli cum Lectio & Capitulo Nonæ sibiū concluditur; quia prædicta, quæ extra Primam existimantur esse, dicuntur à Regularibus in Capitulo, ex Gemma lib. 2. cap. 58. & ad Lectio nem communem post Horam Primam conueniebant Monachi, ex Amalar. de Ordine Antiph. cap. 7. Vice cuius legitur hodie (& hoc nomine vocatur in Breuiario) Lectio brevis. Idem Amalarius lib. 4. de Offic. cap. 3. putauit, additam fuisse in fine Lectioem hanc breuem pro Ca-

pitulo, quod post Psalmos Primæ non legebant antiqui.

11 Sed cur, quando Lectio brevis non habetur propria, sumenda est de Capitulo Nonæ? An, quia Capitulum Nonæ in Festis solet esse finis Epistolæ quæ legitur in Missa? ut scilicet finis Epistolæ finem imponat Primæ Horæ.

12 Denique Prima & Completorum non variantur, sicut aliae Horæ, in quibus Capitula, Responsoria, Versus, Oratio variantur; quia principium & finis operum nostrorum firmiter sunt tribuenda Deo, ait Hugo lib. 2. de Off. cap. 1.

De Horis, Tertia, Sexta, & Nona.

C A P . I V .

HÆ tres Horæ notissime fuerunt Apostolorum tempore, ad preces Deo fundendas, ut suprà docuimus Sect. 1. cap. 2. num. 1. pag. 2. insigniores erant in rebus humanis, ait Tertull. in lib. de Seuilio, & solemniores in orationibus diuinis. quod ibidem confirmat exemplo tum Danielis, qui ter orabat in die; tum Apostolorum, ut & nos loco citato diximus.

2 Præter eas, quas loco citato articulimus, rationes mysticas de his tribus Horis, possumus addere, quod hora Tertia datus fuit Spiritus sanctus, quem & nos petimus in Hymno ad Tertiā; lex noua data est Apostolis, de qua nos dicimus, *Legem pone mihi Domine, &c.* Hæc Duran. lib. 5. cap. 6. Hora Sexta Deus visus est Abraham in Valle Mambre; Joseph cum suis fratribus pransus est; Ruth Moabitis excepta est à Booz; cum Samaria

ritana

ritana Christus sermonem habuit. Hæc Anastasius Sinaita lib. Comm. in Hexaëm. 7. hora *Nona* Cornelius Angelum vidit, *Act. 10.*

3 Ordo trium Horarum minorum habetur in Rubricis, ille idem qui legitur apud Hugonem in *Spec. Eccles. cap. 3.* in quo ex Amalar. lib. 4. de *Off. cap. 3.* impletur illud Apostoli ad Ephesios: In Psalmis, Hymnis, & Canticis (quæ Cantica exponit ille esse Responsoria brevia) cantantes, &c. Psalmi verò tres, inquit idem, protegunt nos in tribus horis sequentibus: nam quælibet ex his tribus horis tres continent temporis horas, vt patet; imò, vt idem ait *cap. 1. ibidem*, in Prima, Tertia, Sexta & Nona duodecim canimus Psalmos (in Festis) pro numero duodecim Horarum diei, vt Deo præsentes sumus omnibus horis.

4 Addit Hugo *loco citato*, in Psalmis opera denotari, quia Psalterium manu sonatur; in Antiphona, quæ est reciproca, charitatem geminam: & coniungitur Psalmis, quia sine charitate nulla sunt & nullius meriti opera nostra: Capitulum autem esse exhortationem boni operis; Responsorium breve nouum opus bonum significare: in Versu ad Deum fructum boni operis contineri. & his positis, Oratione, seu Collecta in fine rectè concludit Horam.

De Vesperis.

C A P. V.

Vesper à sidere quod Vesper nominatur, & deciden- te Sole oritur, inquit Isidorus lib. 1. de *Offic. cap. 20.* Sed ex Iansenio in *Concordia cap. 57.* latius

pater vocabulum: significat enim tempus tum ante Solis occasum, vt Matth. 14. Vespere facta actum est de satiandis quinque milibus; tum post occasum Solis, vt *ibidem* additur: Vespere autem facta solus erat ibi. Lucernarium dicebatur à Hieron. in *Epist. ad Lætam*; & Lucernaris hora à Cassiano lib. 3. de *Can. cap. 3.* cō quod dum lucernæ accenderentur, preces vespertinæ persolui solebant, ait Azor. lib. 10. *cap. 2. quæst. 10.* Duodecimam appellat Concilium Turonense II. *can. 19.* quia ultima diei hora recitabantur. Durandus de *Rit. lib. 3. cap. 11.* afferit, Ecclesiam constituisse, vt post Nonam decantarentur, quod plures de populo adesse possebant. Puto ergo, quod tardiùs quam nunc cantaretur Nona.

2 Certè à primis Vesperis inchoatur Festum. quod forte à Dauide deduci potest: *Vespere*, inquit, manè & meridie narrabo, &c. *Psalm. 54.* docet Amalar. de *Ordine Antiph. cap 16.* deductum ab Hebraïs, quibus dictum est: *Festa vestra celebribitis à vespere usque ad vesperam.* Et verè magnitudo Festi exigit, vt priùs incipiat, hoc est à Vesperis pridianis, & tardiùs terminetur, id est usque ad Completocium diei Festi, c. 2. de *Ferijs in princip.* Radulph. autem *Propos. 18.* assignat hunc ritum primarum Vesperarum Dominicis, & quibuscumq; Festis nouem Lectionum.

3 Primæ Vesperæ nobiliores sunt secundis, teste Amalar. *loco cit.* quod & hodie in Cappella Papali obseruantur, quæ non habet secundas Vespertas coram Papa, sed tantum primas, quia initium Festi reputantur esse.

4 Præter ea quæ dicta sunt de paritate Vesperarum cum Laudibus ca-

pite 2. num. 5. hæc addi possunt in laudem Vesperatum: nam in Vesperis commemoratur Aduentus Domini vergente mundi vespere , Hugo in Spec. cap. 3. tum in Vesperis offerebant Abraham & Patriarchæ Sacrificia , Gemma lib. 2. cap. 62. tum commendatur Sacrificium vespertinum à Davide Psal. 140.

5 Ordo in Rubricis nullam habet difficultatem. ad mysteria vocor. Nam quinque Psalmi Vulnera Christi recolenda monent ; quorum ultimum Vulnus hora vespertina fuit sacro latere illatum , & in vespere mundi , Gemma lib. 2. cap. 62. Item , quia sicuti quinque sensibus quotidiano affectu tendimus ad tenebras ; ita necesse est, ut initio noctis pro eis veniam prece-
mum, Amalar. lib. 4. de Offic. cap. 7. qui & addit ibidem , quod illis necesse est deplorare quinque carnales suos sensus , quibus occidit verus Sol ; ut in Matutino , id est in evasione peccatorum , quando Sol eis iterum inchoat oriri , possint letari. Tenemus etiam quinque hos Psalmos quasi lampades virginum quinque , ut veniente nocte Domino obuiam eamus , ait idem de Ord. Antiph. cap. 6.

6 In Festis Sanctorum ijdem ferè dicuntur Psalmi qui in Dominica : quia sicuti Dominica victoriam Christi resurgentis repræsentat ; ita Psalmi eiusdem victoriam per Christum resonant Electorum Domini , Amal. lib. 4. cap. 7.

7 De Capitulo , quod Lectionem vocat Amal. ibidem , & post Psalmos collocat : de Hymno , de quo Hugo post Capitulum in Spec. cap. 3. (non autem meminit Hymni Amal.) ut scilicet venienti Domino psallentes & iubilantes occurramus , ait Gemma

lib. 2. cap. 62. de Versu , quo conuersi ad Deum cum virginibus quasi ostium pulsamus , Gemma ibidem , dicemus fusiū in seq. Sectione.

8 Canticum *Magnificat* passim vocatur in Ordine Romano Euangelium , quia ita est *Luc. 1.* & cantatur in Vesperis ob multas causas. Primò , quia à Vesperis inchoatur festum , & hoc Canticum in Euangeliō est in ordine primum. Secundò , Vesperæ sunt nobiliores Laudibus & Completorio ; quibus idē debetur Canticum nobilius. Tertiò , quia sub vesperam beata Virgo peruenit in domum Elisabeth , quam salutavit , & Canticum statim hoc composuit , Benzonius in *Magn. libro 1. c. 20.* Quartò , Amalarius addit de *Ordine Antiphon.* cap. 6. ut Maria cum suo Cantico introducat virgines cum quinque lampadibus , hoc est Psalmis quinque , præparatis ad Christum. Quintò , ex eodem libro 4. de Offic. cap. 7. ut castigatis sensibus per quinque Psalmos , castigentur cogitationes cordis tumescientis cum humilitate , de qua in Canto B. Virginis agitur. Sextò , ut animos fidelium frequentior Dominicæ incarnationis memoria (quotidie namque dicitur) ad affectum deuotionis accendat ; & recognitata sœpius exempla Genitricis illius in virtutum soliditate nos confirment , & hoc præfertim in Vesperris ? ut incumbente quietis tempore mens inde fatigata ad vñionem te suæ considerationis colligat , idem ibidem. Septimò , & est Duran. lib. 5. cap. 9. ex Beda , *Magnificat* cantatur ad Vesperas , quia in ipsa vespere mundi suo assensu beata Virgo mundo succurrit perditō ; & ipsa est Vesperra Stella maris. Octauò denique , in sexta

sexta laude ex Horis septem conuenit hoc Canticum cantari, in quo Dominus ille venisse dicitur, qui ad vesperam mundi venit ad nos in sexta mundi ætate.

9 De Oratione, Precibus, Suffragijs, & fine Vesperarum suis locis in Sectione sequenti.

De Completorio.

C A P . VI.

Vox Completorium reperitur primò in regula sancti Benedicti cap. 42. Completam vocat Isidor. lib. 1. de Off. cap. 21. Vel quia in ea compleetur quotidianus usus cibi, potus & locutionis apud Regulares, ex Amalar. lib. 4. de Offic. cap. 8. Vel quia in Completo-rio summa est perfectio diuinorum Officiorum, ex eodem de Ordine Antiph. cap. 7. Vel quia compleetur dies seruitutis nostræ, Gemma lib. 2. c. 64. Vel compleetur totum Officium diuinum, ait Beda in lib. Medit passion. Christi cap. 1. Vel quia ipsamet dies compleetur ea hora, Archid. in cap. Solent. de Consecr. Dist. 1.

2 Eius origo rei desumi potest cum Isidoro loco citato à Dauide, qui Psalmo 131. Si dedero somnum, ait, oculis meis, donec inueniam locum Domino; vel à sancto Basilio, qui in Reg. fusiū dis̄p. Interrog. 37. meminit Psalmi Qui habitat, licet Basilium aliter explicet Francolin. 1. par. cap. 19. initio, sed Durandus de Rit. lib. 3. cap. 12. quem sequuntur Azor. lib. 10. cap. 2. quæst. 11. & Suar. lib. 4. de Hor. Can. cap. 5. num. 9. explicat de Completorio. Colligit Suar. Completorium ex Ambro. 5. Hexaëm. cap. 12. & lib. 3. de Virginibus; imò ex Cypriano vide-

tur posse colligi lib. 1. de Oratione, vbi ait: Recedente Sole ac discedente necessariò rursus est orandum; vbi in primo verbo *recedente* Vesperas, in altero *discedente* notat Suar. Completorium. Verùm ijs primis temporibus rude fuit potius quam completum Completorium.

3 Additum fuisse Cassiani tempore simul cum Prima, certum est, vt docuimus supra cap. 3. huius Sectionis; vbi etiam cum Prima comparauiimus Completorium.

4 Sequitur ex dictis, illud esse recitandum congruentius hora duodecima, nimirum quando Christus sepulturæ fuit traditus, in fine diei Paracœues, Luc. 23. quod fusè probat Francolin. 1. par. cap. 18. sed ante diei finem (vt laici quoque interesse queant) statuisse Ecclesiam cantari posse, docet Durand. loco citato.

5 Hac autem Hora, inquit Turrecrēmata in Regula sancti Benedicti Tractatu 107. vt animalia à pastu reuerti solent; ita spiritus reuocandus est ab externis ad interiora. Item parandus est locus, in quo spiritus cum Deo quiescat; & contra fraudes dæmonum armandi sumus ante noctem, de quorum capite in Lectione breui dicitur: Quarens quem deuoret. Addit Hugo in Spec. cap. 3. Completorium significare gaudium Electorum, quod, completo eorum numero, complebit Deus in Sanctis suis in die generalis Resurrectionis in fine mundi; & ideo in fine diei recitatatur.

6 Ordo Completorij per se patet. Lectio breuis ortum habuit à Lectione, ad quam hora Completorij conueniebant, præsertim Monachi, sicut ad eamdem diximus post Primam, ex Regula sancti Benedicti cit. quod

H 2

notat

60 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. IV. Cap. VI.

notat etiam Amalar. lib. 4 cap. 8. & de Ord. Antiphon. cap. 7. qui & addit, Lectionem ideo præponi, quia, finito Completorio per Preces, dormitum statim ibant. Confessio aptè fit, ut quidquid in die commisimus diluamus, Gemma lib. 2. cap. 64. & alterna confessione mundemur, ait Hugo in Specul. cap. 3. agens De Completorio. De initio proprio Completorij, de quo Hugo, dicemus Sect. sequenti, vbi etiam de Hymno, & alijs singillatim, citra mysticam expositionem, quam affero hoc loco.

7 Nam Psalmis quatuor, ait Amalar. *loco citato*, quatuor elementa corporis nostri Domino commendamus. Et quidem in primo Psalmo, qui recitatitur in Matutino Sabbati sancti, cum Christo quietem poscimus: *In pace in idipsum dormiam, & requiescam*. In secundo, ad ea verba quæ protulit Christus in extremo vitæ, *In manus tuas, &c.* optamus mori cum eo. In tertio & quarto contra tentationes nocturnas armamur. fusiùs hæc Amalarius.

8 Hymnus ante Capitulum præter morem dicitur; quia illi, in quibus completa sunt significata præcedentium Laudum, id est electi, præueniunt exhortationem, quam denotat sequens Capitulum, Hugo in Specul. cap. 3. Eodem quoque Hymno petimus victoriam de nocturnis illusionibus, Gemma *loco cit.* Capitulum ergo, ex Hugone, exhortationem sonat, qua semper egemus. Responso-rio breui quali signaculo diuinæ custodiæ nos sigillamus, ut pupillam oculi, Gemma *loco citato*.

9 Et quia Completorium est com-

mendatio animæ quasi migrantis è corpore per somnum, ideo Canticum Simeonis additur, quod maximè congruit, Amalar. *suprà*: quo pacem, & lucem optamus à Deo, Gemma *loco cit.* Precibus complemus, ad humilitatem in fine diei; cum Oratione Dominica & Symbolo fidei, ad munimentum ab hostibus nocturnis, Hugo *ibidem*.

10 Concluditur cum benedictione Prælati: *Benedicat, &c.* quæ valet contra hostes, ait Turrecrem, *loco citato*. & solemini religione imploratur auxilium B. Virginis contra eosdem nocturnos hostes, idem Turrecrem. Adhuc in fine dicuntur Oratio Dominica, Salutatio Angelica, & Symbolum Apostolorum secretò; tum quia ijsdem ritibus finiendum est totum Officium quibus est inceptum; tum quia in fine mundi tempore Antichristi ora fidelium claudentur, & secretò Deum orabunt, Durand. lib. 4. cap. 25. Radulph. notat Propos. 14. Completorium esse ferè semper idem, nisi propter tempus aliqua demandant, hoc est Preces, in Duplicibus, &c. causam autem attrulimus *suprà* cap. 3. de Prima in fine pag. 56.

11 Quæres, Quando Completorium dicitur separatim à Vesperis, an præmittenda sit Oratio Dominica cum Salutatione Angelica? Videtur affirmandum, ea ratione qua dicuntur ante Laudes separatas à Matutino, & ante omnes alias Horas. At contraria est praxis in Quadragesima, ut nihil præponatur Lectioni breui; & verè satis est post eam dici Orationem Dominicam.

SE-